

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติสิทธิเสรีภาพในการศึกษา โดยบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาไม่น้อยกว่า สิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ผู้พิการหรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรค หนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิตย่อมได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมจากรัฐ มาตรา 80 (3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกรวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สภาร่างรัฐธรรมนูญ. 2550 : 19-20, 32-33)

สังคมทุกวันนี้และในอนาคตเป็นสังคมฐานความรู้ที่การเรียนรู้ ความรู้ และนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริม และสร้างสภาพการณ์ เพื่อเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนส่วนใหญ่ในประเทศ โดยยึดหลักการให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและตัดสินใจในกิจกรรมสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และชุมชนท้องถิ่น การสนับสนุนให้สังคมทุกภาคส่วนและทุกระดับได้รับการพัฒนาเด็กตามศักยภาพ และการสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อความสำเร็จในการปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้เกิดพลังชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็งอันจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืนตลอดไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมี

ความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2548 : 13-17)

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการสนองตอบเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ต้องการให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษามากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยให้สถานศึกษาทุกแห่ง ที่จัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ต้องจัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) กำกับ 2) ส่งเสริม สนับสนุน และ 3) มีอำนาจอื่นตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้องได้กำหนดไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 14) มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มาตราที่ 16 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามศักยภาพตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ มาตราที่ 17 สถานศึกษามีการสนับสนุนและใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น และมาตรฐานที่ 18 สถานศึกษามีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน องค์กรทางศาสนา สถาบันทางวิชาการ และองค์กรภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาวิธีการเรียนรู้ในชุมชน (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2549 : 10-12)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนด จุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของ พระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มี สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน, 2551 : 5-6)

สถานศึกษานับว่าเป็นหน่วยงานสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาในระดับรากหญ้า เพราะมีความใกล้ชิดกับผู้เรียนเป็นอย่างมาก กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นในระดับสถานศึกษาได้มีการประกาศอย่างชัดเจน โดยสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติว่า การปฏิรูปการศึกษา คือ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และ หัวใจปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ คือ การปฏิรูปจากการยึดวิชาเป็นตัวตั้งมาเป็นยึดมนุษย์หรือ ผู้เรียนเป็นตัวตั้ง หรือที่เรียกว่าผู้เรียนเป็นสำคัญ สิ่งที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัด การศึกษาไทย คือ แนวคิดและการปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้อง มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยตรง รวมไปถึงผู้เรียนจะต้องรับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะเป็นผู้เรียนรู้ และผู้ปกครอง หรือประชาชนทั่วไปจะต้องรับรู้ และยอมรับในรูปแบบ หรือวิธีการดำเนินการที่บุตรหลานของตน จะได้รับในลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม (นวลจิตต์ เชาวกีรพงศ์, 2545 : 5)

ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ และมีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ตามหลักสูตรนั้น การปฏิรูปการศึกษาที่กำลังดำเนินการอยู่อย่างเข้มข้นในขณะนี้การ ปฏิรูปด้านหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนนั้น ได้เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หากมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จะช่วยให้การปฏิรูปด้านนี้สำเร็จได้ โดยครู จะต้องปฏิรูปปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง หันมาใช้แหล่งเรียนรู้มากขึ้น ครูผู้สอนก็คือแหล่งเรียนรู้ดั้งเดิมแหล่งหนึ่งที่มีความสำคัญมาแต่อดีต แต่ด้วยความเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวข้างต้น ครูจึงไม่สามารถเป็นศูนย์กลางถ่ายทอดสรรพวิชาได้อีกต่อไป การสอนที่เน้นครู เป็นศูนย์กลางนั้น เด็กจะได้รับประสบการณ์น้อยและแคบ ยิ่งครูสอนด้วยการบรรยายพูดให้ นักเรียนจด ฟังจากครูคนเดียว ทำกิจกรรมเหมือนกันด้วยแล้ว นอกจากได้ความรู้เพียงน้อยนิด ต้องจดจำแล้วยังไม่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย เด็กยังคงคิดไม่เป็น ทำไม่เป็น

แก้ปัญหาไม่เป็น แก้ปัญหาไม่ได้ เราจึงได้เด็กไม่มีคุณภาพเท่าที่ควรหลังจบการศึกษา (เนาวรัตน์ ลิขิตวัฒน์เศรษฐ์. 2542 : 26 - 37)

สถานศึกษาเป็นสถานที่เรียนรู้ ที่ผู้เรียนใช้เวลาในแต่ละวัน รongมาจากการอยู่บ้าน สถานศึกษาที่ดีมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ก็มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างลักษณะของเด็กทั้งด้าน ร่างกายและสุขภาพจิต คุณธรรม สุนทรียภาพบุคลิกลักษณะและนิสัยใจคอ ความสามารถในการ ใฝ่รู้และใฝ่เรียน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาจะต้อง กระทำ นอกจากนี้ ครูมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการทาง การศึกษา โรงเรียนเป็นสถาบันที่ทำการฝึกอบรม ส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ ถูกต้องและดีงาม เป็นที่ยอมรับของสังคม การจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา คือ จุดเริ่มต้นของการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษา (จूरรัตน์ อ้วนพรหมมา. 2553 : บทนำ ; อ่างอิงมาจากกระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : คำนำ)

โรงเรียนไทรทองวิทยาคาร เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีพื้นที่ 17 ไร่ 2 งาน 98 ตารางวา มีเขตบริการเพียงหมู่บ้านเดียว คือ บ้านไทรทอง หมู่ 10 ตำบลคงมูล อำเภอนองสูงศรี จังหวัด กาศสินธุ์ มีบ้านเรือน จำนวน 181 หลังคาเรือน มีประชากรในหมู่บ้าน 760 คน ประชากรส่วน ใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรและรับจ้าง มีฐานะยากจนบางบ้านพ่อแม่ต้องไปทำงานรับจ้าง ต่างจังหวัดทิ้งให้เด็กนักเรียนอยู่กับตายายตามลำพัง ประชากรวัยเรียนเข้าเรียนที่โรงเรียนไทร ทองวิทยาคาร มีจำนวน 60 คน ซึ่งโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ข้าราชการครู จำนวน 4 คน มี นโยบายส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม แหล่ง เรียนรู้ให้เอื้อต่อการเรียนรู้โดยประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ครอบครัว สถานศึกษาอื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานและสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษาในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู นักเรียน ชุมชน มีการพัฒนาและใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ในการจัดกระบวนการ เรียนรู้

จากการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนา สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของ ครู พบว่า โรงเรียนยังมีพื้นที่ว่างเปล่าจำนวนมากที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งสามารถที่จะพัฒนาเป็น แหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ได้ เนื่องจากโรงเรียนขาดแหล่งเรียนรู้ด้านธรรมชาติและ การเกษตร จากสภาพและปัญหาที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนได้ประชุม ปรึกษาหารือและสรุปว่าควรพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยการขอความร่วมมือจาก

คณะกรรมการสถานศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เป็นรูปธรรม ผู้วิจัยในฐานะครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการโรงเรียนมีความเห็นว่าเป็นโอกาสดีที่จะนำปัญหานี้ทำเป็นงานวิจัยเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้นักเรียนได้ศึกษาแหล่งเรียนรู้ อันจะเกิดผลทางปัญญาแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคารเป็นอย่างไร
2. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคารได้อย่างไร
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคารอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการวิจัย ดังนี้

1. กรอบการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย
  - 1.1 การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
  - 1.2 กำหนดแหล่งเรียนรู้ที่จะพัฒนาตามมติของผู้ร่วมวิจัย
2. กรอบกลยุทธ์การพัฒนาประกอบด้วย
  - 2.1 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
  - 2.2 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร อำเภอหนองกงบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 12 คน ประกอบด้วย
  - 1.1 ผู้วิจัย จำนวน 1 คน
  - 1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน
  - 1.3 ครู จำนวน 3 คน
  - 1.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้
  - นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 จำนวน 45 คน
3. พื้นที่วิจัย

โรงเรียนไทรทองวิทยาคาร อำเภอหนองกงบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์

ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ระหว่างวันที่ 15 กรกฎาคม 2557 ถึง 15 ตุลาคม 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ลงมตีความ ต้องการผู้ร่วมวิจัยที่จะพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน โดยการได้ศึกษาสภาพปัญหาและความ ต้องการและข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติ ร่วมกันกำกับ ติดตามและร่วมกันประเมินผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

2. การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมกันดำเนินกระบวนการวิจัย โดยอาศัยบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมในการวิจัย ในการวิเคราะห์สภาพปัญหา การกำหนด แนวทางในการแก้ปัญหา การกำกับติดตาม การวิเคราะห์ผลและสรุปผลรายงานการวิจัย เพื่อให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงในสภาพปัญหา โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

2.1 ขั้นตอนการร่วมกันวางแผน (Planning) คือ การเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์สภาพ ปัจจุบันปัญหาและความต้องการร่วมกันของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย เพื่อให้ได้ปัญหาสำคัญที่ต้องการ ให้แก้ปัญหา/พัฒนาตลอดจน กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา/พัฒนา รวมทั้งวางแผนร่วมกันใน การปฏิบัติการ

2.2 ขั้นการร่วมกันปฏิบัติ (Action) คือ การนำแนวคิดที่เป็นกิจกรรมในชั้นวางแผน มาดำเนินการ ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนการพัฒนา ตลอดประสานความร่วมมือตาม บทบาทหน้าที่ มีการกำกับ ติดตาม เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ขั้นการร่วมกันสังเกตการณ์ (Observation) คือ การสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม ที่กำหนดร่วมกันในแผนปฏิบัติการ โดยอาศัยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเข้ามาช่วย

2.4 ขั้นการร่วมกันสะท้อนผล (Reflection) คือ การประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และประเมินผลความสำเร็จของผู้ร่วมวิจัยแล้วประชุมกลุ่มผู้ ร่วมวิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาและสรุปผลการดำเนินงาน

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกทางบวก (Feeling) ของนักเรียนที่มีต่อผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร

4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าบริหารโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร

5. ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนไทรทองวิทยา คาร

6. คณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนไทรทองวิทยาคาร ยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

7. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนไทรทอง วิทยาคาร ซึ่งปีการศึกษา 2557 จะไม่มีนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ดีตามกระบวนการ
2. สถานศึกษามีสารสนเทศด้านแหล่งเรียนรู้เพื่อเผยแพร่สู่สถานศึกษาอื่นได้
3. โรงเรียนได้สวนสมุนไพรมอบให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน